

MARIA KUPIAS

OPERAATIO

Husikuu

Maria Kupias

Operaatio Uusikuu

SAGA Kids

Operaatio Uusikuu

Cover image: Shutterstock & Unsplash

Copyright ©2003, 2023 Maria Kupias and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788727335643

1st POD edition

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

HENKILÖT

ILONA VIITALA, kolmannen Operaation kertoja, ilopilleri, jonka hymy uhkaa kesän aikana useamman kerran hyytyä, pieni-kokoinen ja punatukkainen ”noitatyttö”

ULRIKA HOLSTI, Hummareiden johtohahmo ja paras ratsastaja, Katajan tallin oma tytär, viimeistä ”vapaata” kesäänsä viettävä ja abivuottaan aloittava

ANETTE HOLSTI, Ulrikan pikkusisko, Hummareiden nuorin ja pienin vaan ei vaatimattomin, uhkarohkea rämöpää, joka ei säästele sanojaan

MARIANNE DAHLSTRÖM, Hummareiden kiltein eli sovittelija, jota joskus kiusoitellaan prinsessaksi varakkuutensa ja kauneutensa tähden, kaikkien rakastama

KIRSI MIKKONEN, pippuripakkaus ja temperamenttinen me-

nijä, jolla on mielikuvitusta ja ideoita: Hummareiden nimen keksijä

NOORA HASSEL, Hummareiden tuorein jäsen, Helsingistä vajaa vuosi sitten Kimovaaraan muuttanut ja siellä hevoshulluutensa takaisin saanut

OONA AIRISTO, Nooran serkku, paljasjalkainen kimovaaralainen, puhdasverinen hevoshullu, huumorintajustaan huolimatta huono häviöjä

HENRIKA HOLSTI, ratsutilan valtiatar

ELLEN KATAJA, Vanharouva

RIKU KANKARE, ratsastuksenopettaja

PEIK WAHLMAN, eläinlääkäri

TARJA KINOS, keittäjätyttö

GÖRAN JÖNSSON, taikauskoinen kalastaja

EINAR VUORENMAA, Göranin sisarenpoika

ILKKA VIITALA, Ilonan isä

sekä muita Katajakaarilla vierailevia ystäviä ja vanhempia

HEVOSET

ORIIT:

SOKRATES, tallin kuuluisa vaari, jonka ei tarvitse käydä enää tunneilla, harmaasta valkeaksi vanhentunut pyöreähkö vitsieniekka, jonka orinvaistot heräävät enää harvoin

MARRAKESCH, tallin pelottavin tapaus, silmänvalkuaisiaan mieluusti esittelevä upea raudikko, jonka luimistelevat korvat, kipakat kaviot ja hurjasti vispaava häntä saavat monet huokaamaan: ”hullu”

RUUNAT:

TOPAZ, vaaleanruskea raudikko, jonka päätä halkoo harvinaisen leveä laukki, hitaasti syttyvä mutta parhaimmillaan hienosti taipuva, lahjakkaampi kouluratsastuksessa kuin esteillä, kookas ja komea, Ilonan hoidokki

RAVEL, Rikun englantilainen täysverilahjakkuus, joka venyy esteillä muttei vierasta kouluratsastustakaan, kookas ja helposti kuumeneva hurjimus, jonka pikimustan pinnan rikkoo ainoastaan liekin muotoinen tähti ja oikean etujalan sukka

ROMEO, Ravelin kokomusta veli, joka saa miinuspisteitä aroista jaloista ja ainaisesta ontumisesta, hieman myös turhasta herkistelystä, parhaimmillaan kuitenkin hyppykone ja varsin sopiva köykäiselle Anettelle, jonka omistukseen on päätynyt

GINGER, pieni palleroinen raudikko, jonka punertavassa karvassa ei ole merkkejä, suosittu tuntihevonen siitä huolimatta, että pukittaa ahkerasti ja käy mielellään kierimään ratsastajasta piittaamatta

LUCIFER, kaikkien aloittelijoiden ehdoton suosikki, pikimusta tähtipää, jonka voisi sekoittaa television Uljaaseen Mustaan, äärettömän kiltti ja kultainen hevonen, jota vanhemmatkin ratsastajat tervehtivät kunnioituksella

PEREZ, kookas pinto, raskas ja komea mutta esteillä ihmeen kevyt, vaatii paljon ratsastajaltaan, koska on sekä kova viemään että paha suustaan, omaa erikoisen värin lisäksi erikoiset askeleet – varsinkin laukasta voi tulla merisairaaksi

BLUE MYSTIC, isä Sokrates, emä Mystere (Katajan edesmennyt kuuluisuus), lähes tummansininen kimonuorukainen, jonka etäinen katse kertoo ylhäisestä luonteenlaadusta ja omanarvontunnosta, tulevaisuuden suuri lupaus ja estetoivo

TAMMAT:

GAMETTE, savunharmaa kimo, sievä mutta pienikokoinen, yksityishevonen, joka käy jonkun verran tunneilla, mukava muttei suurenmoinen, lasten suosikki lempeytensä vuoksi

FULLMARINA, Katajan ehkä kaikkien aikojen täydellisin tamma, kantakirjoissa korkeimmalla ja monet palkinnot sosuhtaisuudestaan saanut, nyt jo iäkäs, mutta vielä virkeä, suklaanruskeassa ruunikon pinnassa suuri tähti, Mariannen lemmikki

AQUAMARINA, isä Sokrates, emä Fullmarina, sinertävä kimo, jossa yhdistyy tuli ja vesi: eteenpäin menemisen halu ja herkkyyys, otsassa emältä peritty tähti, kupeissa isältä saatua pyöreyttä, luonne kadehdittavan valoisa, Oonan hoitohevonen

SHEHERAZADE, Mysteren paikan tallin kuuluisana tammana perinyt Henrikan kouluratsu, täysvalkea, raskastekoinen ja ylväs ”lumihevonen”, jonka katse herättää kunnioitusta

VISHNEVKA, isä Marrakesch, emä Pisanka, sirotar, josta Ulrika on äitinsä ja entisen opettajansa johdolla koulunut oivan kouluratsastushevosen, ruunikko, jonka ainoa merkki on pikkuinen pilkku otsassa

VELVET, isä Sokrates, emä Legenda, kullanvärinen palomino, Ulrikan nk. remonttihevonen – siis vielä koulutukseltaan keskenäinen, helposti syttyvä mutta myös ärsyntyvä, kärsimätön ja tuittupäinen, lahjakas hyppääjä

PISANKA, siro ja naisellinen leidihevonen, jonka ruunikon karvaa koristaa sievä piirto, herkkäsuinen ja helposti kutiava, kevyt ratsastaa mutta säikkyessään vaikea hallita, ei aloittelijoiden suosikki, ihailtu kylläkin, tiineenä

RAMONA, tumma raudikko, jolla pieni selväpiirteinen tähti sekä sukat jokaisessa jalassa, rauhallinen, raskastekoinen, kookas ja komea, ei suuria tunteita omaava eikä osoittava, innostuu joskus harvoin viemään ja vielä harvemmin pukittamaan

NATASA, tumma ruunikko, jolla salamaa muistuttava katkopiirto ja punertavat sieraimet, säikky, siro, kuuma, vaikea – kaikkien muiden paitsi hoitajansa Kirsin mielestä, kaunis mutta hontelohko, heikkojalkainen

LEGENDA, legendaarisen laiska raudikko, joka lihoo helposti ja on hyväntahtoisuudestaan huolimatta jokaisen toivelistalla viimeisenä – ”Letun” eteenpäin saaminen vaatii voimia...

LEONORA, Legendan söpö varsa, jolla ikää vasta pari kuukautta, isänsä Sokrates, vaalea raudikko, jolla kunnon läsi ja takajaloissa sukat, Katajan pienokainen Pisankan varsaa odotellessa

UUSIA TUTTAVUUKSIA KATAJAKARILLA

Tapasin Einarin jo ensimmäisen leiripäivän aattona. Hän seisoj pienenä ja jäntevänä hevoshaan aidalla ja taputti Topazin, hoitohevoseni kaulaa. Ihmettelin että Topaz antoi hänen tehdä niin, se kun ei pidä vieraista.

– Hei, onko tämä sinun hevosesi? pojannallikka kysyi.

Mieleni teki vastata myöntävästi. Rakastin Topazia ja olisin mieluusti omistanut sen, mutta rehellisyys pakotti minut kertomaan totuuden.

– Minä vain hoidan sitä – ja ratsastan aina kun Henrika antaa.

Vastaukseni herätti Einarissa – hän esitteli pian itsensä – lisäksi kysymyksiä. Kuka oli Henrika ja mikä oli hoidokkini nimi, kuka minä itse olin ja mitä tein Katajakarilla. Kerroin hänelle Katajan tallin omistajattaresta Henrika Holstista, Kimovaaran kaupungissa sijaitsevasta ratsutilasta ja tietysti laukkipäisestä Topazista, jota saisin pitää omanani seuraavat kymmenen päivää, Hummareiden leirin ajan.

– Mitä ne Hummarit sitten ovat?

Naurahdin. Einar oli uskomattoman utelias.

– Hummarit ovat kavereitani, kuusi ratsastuksesta pitävää tyttöä. Yhdessä me seitsemän puhumme hevosista, kisaamme ja teemme kaikenlaista muuta kivaa. Ulrika on meistä vanhin ja Anette nuorin. He ovat tallin ”omia” tyttöjä, Holsteja. Sitten olen minä – Ilona, sekä Kirsi, Marianne, Oona ja Noora.

– Onko teillä kaikilla oma hevonen?

– Ainoastaan Ulrikalla ja Anettella, Ulrikalla peräti kaksi: Vishnevka ja Velvet. Mutta hän onkin viimeistä vuotta koulussa ja jatkaa ilmeisesti tallin pitoa aikanaan. Tuo hento tumma tuolla koivun katveessa on Romeo, Anetten hevonen.

– Topaz on komeampi.

Einar laski kätensä Topazin vaaleanruskealle kaulalle. Hän si-
litti sitä määrätietoisesti, varmoin ottein. Ihmettelin mistä hän oli
tupsahtanut Katajakarille, täällähän asui ainoastaan pari vanhaa
kalastajaa.

– Minut lähetettiin enon luokse kesäksi, kun äiti joutui sairaalaan. Eno on oikea mörkö – en pidä hänestä ollenkaan, joten tulen aina hevosten luokse kun pääsen. Topaz on suosikkini.

Sääli läikähti sisälläni. Poika oli suloinen.

– Kuinka vanha sinä olet? Kuusi vai enemmän?

Hänen vastauksensa yllätti.

– Täytän syksyllä yksitoista.

– Niin paljon!

– Niin. Minkä minä sille voin että olen pienikokoinen.

Hän vaikutti sisukkaalta ja täysin tyytyväiseltä lyhyenlääntään olemukseensa, mutta enostaan hän jatkoi:

– Göran-eno elää vain kaloille ja kummituksille. Hän uskoo noitiin ja maahisiin, tekee taikoja täydenkuun aikaan ja väittää, että Ahti on olemassa. Äiti sanoo että hän palellutti päänsä nuo-

Jännittäviä hetkiä kesäleirillä!

Katakajakarin kesäleiri saa odottamattoman käänteen, kun erikoinen kalastaja syyttää Ilonaa noituudesta. Tytöllä on otsassaan sirpinmuotoinen syntymämerkki, jonka mies yhdistää saarella kokoontuneeseen noitapiiriin. Hummarit joutuvat vetämään yhtä köyttä, kun Katajakarin historiasta löytyy toinen toistaan omituisempia tietoja ja Ilonan hoitohevonen Topaz loukkaantuu yllättäen.

MARIA KUPIAS, oikealta nimeltään Annina Holmberg, on pitkän linjan kirjailija ja käsikirjoittaja, joka tunnetaan mm. hurmaavista heppakirjoistaan.